

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/5/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010103
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6716010103.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému R. M., pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí, konanom dňa 22. februára 2017, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Slavoj Sendeckého, odvolanie okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 12.10.2016, sp.zn. 3T/26/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/26/2016 zo dňa 12.10.2016 bol obžalovaný R. M. oslobodený spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Zvolen zo dňa 25.02.2016, sp.zn. 1Pv 489/15/6611, a to postupom podľa § 285 písm. b) Tr. por. pre skutok, ktorý podľa výroku tejto obžaloby mal spáchať na tom skutkovom základe, že dňa 07.10.2015 v čase medzi 20.45 h a 22.00 h v meste E. pri kanáli rieky K. v mieste K. B., kam po predchádzajúcej spoločnej konzumácii alkoholu vylákal poškodenú mal. A. P., nar. XX.XX.XXXX do krovinatého a stromového porastu pod zámienkou prechádzky a spoločného rozhovoru a tam po to, ako si poškodená sadla na zem, túto prisadol vlastným telom, chytil ju za ruky a zatlačil ju k zemi, následne si stiahol svoje nohavice aj spodné prádlo, potom stiahol nohavice a spodné prádlo poškodenej, ľahol si na ňu a vykonal s ňou súlož, pričom poškodená mu neustále hovorila, aby prestal a snažila sa mu vytrhnúť, ale nevládala sa mu ubrániť, pretože ju silno držal za ruky a súlož dokončil, čím poškodenej mal. A. P. nespôsobil žiadne viditeľné zranenia, ktorým konaním mal spáchať zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Takýmto výrokom dospel prvostupňový súd k záveru, že tento skutok nie je trestným činom.

Súd prvého stupňa zároveň rozhodol aj o uplatnenom nároku na náhradu škody tak, že podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodenú Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s. Bratislava, Panónska cesta 2, odkázal s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas t.j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor, a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 12.10.2016. Takto podané odvolanie stručne zdôvodnil následným písomným podaním zo dňa 14.10.2016 s odôvodnením, že smeruje čo do výroku o vine a aj do výroku o náhrade škody, vyslovil nesúhlas s oslobodzujúcim výrokom prvostupňového súdu. Ďalším písomným podaním zo dňa 28.11.2016 podané odvolanie už zdôvodnil podrobnejšie, poukázal nielen na výpoveď obžalovaného, ktorý nepoprel vykonanie pohlavného styku s poškodenou, no v ďalšom poukázal na obsah najpodstatnejšieho usvedčujúceho dôkazu, produkovaného v neprospech obžalovaného, a to na výpoveď poškodenej mal. A.P. Tá podrobne dokazovala, za akých okolností došlo k pohlavnému styku, akým spôsobom sa bránila jeho vykonaniu a v tejto súvislosti podporne vyznieva i obsah písomného znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie detí, B.. O. M.. Pokiaľ okresný súd spochybňoval

jej výpoveď, vzhľadom na to, že neutrpela žiadne zranenia a nemala poškodený ani svoj odev, pričom vyšetrenie DNA obžalovaného bolo negatívne, v tejto súvislosti prokurátor argumentoval tým, že poškodená sa nebránila razantne, prakticky ho odtláčala a verbálne vyjadrovala svoj nesúhlas s pohlavným stykom. Prokurátor tiež zvýraznil výpoveď svedkyne I. Z., B. W., pričom vyslovil domnienku, že obžalovaný vedel o tom, koľko má poškodená rokov, vzhľadom na to, že je študentkou prvého ročníka strednej školy, aj svedkyňa Z. dokazovala to, že si myslela, že poškodená má 15 rokov. Vykonanými dôkazmi bola obhajoba obžalovaného dostatočne vyvrátená. Záverom svojho odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku s tým, aby následne vec vrátil súdu prvého stupňa s pokynom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný krajskému súdu pred verejným zasadnutím doručil písomné vyjadrenie k odvolaniu prokurátora, k jeho obsahu vyslovil nesúhlas. Rozsudok súdu prvého stupňa považoval za zákonný, spravodlivý a dostatočne odôvodnený. Na okresnom súde bolo v priebehu hlavného pojednávania vykonané rozsiahle dokazovanie, iniciátorkou jeho stretnutia s poškodenou bola ona, ktorá navyš aj iniciovala vzájomný pohlavný styk. Svedčia o tom listinné dôkazy, ktoré sú obsahom spisu, ale i svedecké výpovede. Na jej tele neboli lekármi zistené žiadne zranenia, nemala poškodené ani svoje odevné zvršky a to, že ju mal znásilniť, si podľa názoru obžalovaného vymyslela z obavy pred svojou rodinou. Inými dôkazmi nebola jeho vina preukázaná. Šlo jednoznačne o dobrovoľnú súlož a pokiaľ vo výpovedi poškodenej má ísť o jediný usvedčujúci dôkaz, ide o situáciu „tvrdenia proti tvrdeniu“. Jednoznačne potom prichádza v jeho prípade aplikácia zásady „in dubio pro reo“, a preto správne prvostupňový súd rozhodol, pokiaľ ho spod obžaloby oslobodil. Odvolanie prokurátora navrhol ako nedôvodné zamietnuť. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaného odvolania prokurátorom v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním prokurátora vytykané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie prokurátora nebolo podané dôvodne.

Žiada sa pripomenúť, že krajský súd verejné zasadnutie o odvolaní obžalovaného vykonal v jeho neprítomnosti, a to na základe jeho písomného ospravedlnenia, ktoré na verejnom zasadnutí predložil jeho obhajca a v tomto podaní zo dňa 30.01.2017 obžalovaný zároveň požiadal o to, aby verejné zasadnutie krajského súdu o odvolaní prokurátora bolo vykonané v jeho neprítomnosti (§ 293 ods. 5, 7 Tr. por.)

Súd prvého stupňa pri dodržaní procesného postupu a taktiež rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní v jeho priebehu dňa 06.06.2016 vykonal výsluch obžalovaného, svedkov F. B., E. B., S. K., G. K., W. X., W. G., B. W., I. Z. a na hlavnom pojednávaní 12.10.2016 doplnil dokazovanie výsluchom znalcov R.. V. T., W.. L. M., B.. O. M. a podľa § 269 Tr. por. prečítal aj obsah jednotlivých listinných dôkazov, ktoré boli zadovážené a sú zadokumentované v spisovom materiáli. Jeho rozhodnutie zodpovedá všetkým hľadiskám, obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr. por., prejednávanej prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič vyčítať. Stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu je tiež zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke nevinu obžalovaného R. M. zo spáchania stíhaného skutku. V reakcii na odvolacie námietky prokurátora krajský súd konštatuje, že argumentáciu prvostupňového súdu v dôvodoch napadnutého rozsudku, pokiaľ dospel k záveru, že stíhaný skutok nie je trestným činom, si v plnom rozsahu osvojil (strany 10 a 11) a bolo by nadbytočné, ju na tomto mieste znovu opakovať. Obžalovaný vo všetkých štádiách konaniach popieral akékoľvek násilie voči poškodenej, pokiaľ by jej verzia o vykonaní násillia z jeho strany bola pravdivá, jednoznačne by musel vynaložiť značné úsilie za účelom toho, aby s ňou pohlavný styk vykonal, došlo by i k poškodeniu ošatenia poškodenej, ktoré však zistené nebolo a neboli zistené ani známky akéhokoľvek násillia na jej tele. V tejto súvislosti aj krajský súd poukazuje na obsah lekárskej správy lekárky - gynekologičky W.. Z.. Pokiaľ ide o facebookovú komunikáciu medzi obžalovaným a poškodenou a poškodená opakovane tvrdila, že jej odpovede obžalovanému nepísala ona osobne, ale napr. svedkyňa W., táto takú skutočnosť vo svojej výpovedi nepotvrdila. Zo zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci, vyjadrenej v § 2 ods. 10 Tr. por. vyplýva, že prípadný záver o vine obžalovaného R. M. zo spáchania stíhaného zločinu by musel byť založený na bezpečne zistených faktoch a nie iba na predpokladoch a domnienkach, hoci sa môžu javiť pravdepodobnými. Pokiaľ vo svojom písomnom odvolaní prokurátor argumentoval v neprospech obžalovaného nepriamymi dôkazmi, ktoré majú potvrdzovať vieryhodnosť výpovede poškodenej mal.

A.P., je nutné v tejto súvislosti navyiac zdôrazniť, že taký súhrn nepriamych dôkazov, na preukázanie viny obžalovaného v posudzovanom prípade by musel tvoriť logickú a ničím nenarušenú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré by nielen spoľahlivo preukazovali všetky okolnosti žalovaného skutku v zmysle usvedčenia obžalovaného z jeho spáchania, ale čo je dôležité, aj vylučovali nadovšetko pochybnosť prijatia iného záveru, a to o nevine obžalovaného R. M.. Súd prvého stupňa sa hodnotením dôkaznej situácie podrobne zaoberal v odôvodnení napadnutého rozsudku, jednotlivo poukázal na obsah všetkých dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní. Stručne sa žiada dodať, že vykonaným dokazovaním neboli odstránené pochybnosti ohľadom vierohodnosti výpovede svedkyne - poškodenej mal. A.P. pokiaľ ide o použitie násilia zo strany obžalovaného za účelom dosiahnutia pohlavného styku s ňou. Naznačené pochybnosti pritom neodstránili ani závery jednotlivých písomných znaleckých posudkov, na obsah ktorých odvolateľ v dôvodoch svojho odvolania poukazuje, najmä písomný znalecký posudok B.. O. M..

Za takejto dôkaznej situácie je aj z pohľadu krajského súdu v posudzovanej veci dôvodný záver spočívajúci v tom, že stíhaný skutok nie je trestným činom. Tento skutok sa síce stal, no vo svojom rozsahu nenapĺňa objektívne, resp. subjektívne znaky skutkovej podstaty zločinu znásilnenia podľa § 199 Tr. zák. V súdenom prípade boli využité všetky dostupné možnosti na zistenie skutkového stavu veci a to nielen v prospech, ale aj v neprospech obžalovaného, nie je objektívne možné už nič ďalej dokazovať, resp. iným dôkazom, majúc na mysli taký, ktorý by sponchybnil obhajobu obžalovaného, usvedčiť ho zo spáchania stíhaného skutku v rozsahu uvedenom v obžalobe prokurátora.

Pokiaľ vo veci mohlo zostať skutočne iba čiastočné podozrenie, že obžalovaný mohol v záujme dosiahnutia pohlavného styku s poškodenou mal. A.P. použiť istý, hoci mierny druh násilia, resp. hrozby ním, krajský súd zdôrazňuje, že zo zásady prezumpcie nevinu pre orgány činné v trestnom konaní vyplýva, a to pokiaľ ide o vyvodzovanie skutkových zistení na základe vykonaného dokazovania to, že v prípade pochybností o skutku, ako bol ustálený obžalobou, ktoré preukázateľne nie je možné odstrániť vykonaním ďalších dôkazov, je povinnosťou týchto orgánov a súdu obzvlášť prikloniť sa k možnosti pre obžalovaného priaznivejšej.

Vzhľadom na to, že súd prvého stupňa nepochybil ani vo výroku, ktorým podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodenú Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s. Bratislava s jej nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces, rozhodol krajský súd o odvolaní prokurátora, považujúc ho za nedôvodné, spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď toto odvolanie podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.